

SKÆBNENS DOM

Kinematografisk Drama
i 3 Akter, 75 Afd.

Udført af danske Kunstnere

HOVEDPERSONERNE:

Eva Levalliere Fru Luzzy Werren
Margaret Bruce Frk. Anna Müller
Jean Stonne Hr. Herm. Florentz
Baron Lagarde Hr. Henry Knudsen

I Hovedrollerne:

*Fru Luzzy Werren og
Hr. Herman Florentz*

AFDELINGER:

- 1) I Provinsbyen
- 2) Hos Morkham Bruce
- 3) Den gamle Sang
- 4) Hjemmets Melodi
- 5) „Ak, Hjemmet, det gamle!“
- 6) I Skolen
- 7) Afholdt af Børnene
- 8) En Avisnotits
- 9) Forestillingsaftenen
- 10) Berust af hendes Skønhed
- 11) Eva Levalliere
- 12) Mindet
- 13) Et Møde
- 14) I den grønne Løvsal
- 15) Overtalt
- 16) „Følg med mig“
- 17) Jean vakler i sin Beslutning
- 18) En fatal Time —
- 19) Skønhed og Ynde
- 20) Sorg
- 21) Afrejsen
- 22) Næste Vaar
- 23) Et Opgør
- 24) Eva er længst ked[?] af Jean
- 25) Paa Varieteen
- 26) En ny Medbejler
- 27) Artisten Balbo
- 28) Had —
- 29) „Se Dem i Spejl!“
- 30) „Hun haaner Dem — Jean!“
- 31) „Vov ikke at tirre mig!“
- 32) Baron Lagarde
- 33) I Foyeren
- 34) Evas dristige Flirt
- 35) I Artistcafeen
- 36) Den drukne Clown
- 37) „Hun bedrager Dem“
- 38) Slagsmaalet
- 39) En Rejse
- 40) Bruces Død
- 41) Et knusende Slag
- 42) Et Bevis
- 43) Sandhedens Røst
- 44) I Skoven
- 45) overrasket
- 46) „Har De Mod!“
- 47) Evas Angst
- 48) „Dueller ikke!“
- 49) Skuddet i Natten
- 50) „Han er en Morder!“
- 51) Opgøret

- 3. Aage Brandt*
- 52) Hendes Løgn —
 - 53) „Det var en ærlig Kamp!“
 - 54) Falsk Ed! —
 - 55) En skæbnesvanger Time
 - 56) Dommen —
 - 57) Hvorledes skal det ende?
 - 58) Hun forlader Landsbyen
 - 59) Farvel til det gamle Hus
 - 60) Hendes Møde med Stevens
 - 61) Koncerten
 - 62) I Fængslet
 - 63) Efter udstaaet Straf
 - 64) Et uhyggeligt Møde
 - 65) „Hvem er De“
 - 66) Blandt Skygger —
 - 67) Mindets Røst
 - 68) Et Møde
 - 69) Besyndelige Sekunder
 - 70) „Hvem er De?“
 - 71) Forsoning og Forklaring
 - 72) Nogle Aar senere
 - 73) En gammel Fjende dukker op
 - 74) „Vil du gaa, fremmede
Dame?“
 - 75) Solskin over Søen og Landet

„Ak Hjemmet det gamle
— en Drøm, som der svandt —
det rinder mig altid i Hu — —

I en Provinsby lever den gamle Musiklærer Markham Bruce og hans Datter Margaret. Den unge Lærer Jean Stonne besøger snart hver Aften deres lille Hus og sammen synger og spiller de Hjemmets kære gamle, kendte Melodier, men først og fremmest „Hjemmets Vise“, hvis Ord og Toner har klinget i Margaret og Jeans Hjærter fra de var Børn. En Dag kommer imidlertid Slangen i Kvindens Skikkelse til den lille By, idet en tournerende Danserinde, Eva Levalliere, ved sin Dans kaster en Brand i Jeans Hjærte. Han forelsker sig, under Evas Ophold i den lille By, mere og mere i hende og glemmer rent sine gamle Venner i den lille Stue. En Dag overværer Margaret, skjult i Skoven,

et Stævnemøde mellem Eva og Jean og hun tvivler ikke mere. Danserinden formaar at overtale Jean til at give Slip paa sin Stilling i Provinsbyen og snart efter rejser hun med ham for at de kan gifte dem i Storbyen. Margarets Hjærte er bristefærdigt af Sorg. —

Det er et Aar senere. Jean og Eva er bleven gifte men Samlivet er uudholdeligt for Jean; thi han mærker at Eva ikke mere elsker ham. Og han føler en Skam ved sin sorgfri Eksistens, det er som en eller anden hemmelig Skam og Spot lurede paa ham et eller andet Sted.

En Artist ved Navn Balbo, aabner Jean Øjne. Han viser ham, hvorledes Eva driver sit Spil, idet hun har udset den galante Baron Lagarde mellem en Skare af Tilbedere, der flokkes om ham, og i Særdeleshed favoriserer ham. —

Takket være Balbo lykkes det Jean at overraske Parret i en afsides Skov-Restaurant. Han rækker tavs Baron en Revolver, idet han siger til ham „Lad os kæmpe om denne Kvinde. Hun tilhører mig, men elsker dem! Hvis min Kugle svigter, da er hun Deres, men for at de

ikke skal anse mig for fejj, vil jeg give Dem det første Skud!“ — Baronen vakler ud — Eva styrter om, bevisløst af Rædsel.

Der knalder et Skud i Skoven og Baronens styrter om, dødelig ramt. Et Par Skovbetjente iler til og da de ser Jean staa med den rygende Revolver i Haanden, anser de Situationen for tydende paa et Mord og arresterer Jean. —

Ankommet til Traktørstedet beskylder Eva sin Mand for at være en gemen Morder. Jean svarer roligt, at det var en Duel — men da Eva aflægger falsk Ed i Retten paa sin Beskyld-

Eva Levalliere

ning, dømmes Jean til 5 Aars Straffearbejde for Mord under formildende Omstændigheder.

Sørgelige Ting er imidlertid foregaaet i den gamle Stue, den gamle Musiker er død, og Margaret har maattet forlade det gamle Hus. Paa sin Luth ernærer hun sig ved at spille for de Fattige og Fortrykte rundt om, og opholder saaledes Livet. En Dag hører den berømte Komponist Stevens hendes Stemme. — Han tager sig af hende og foreslaar hende at ville uddanne hendes Stemme. — Den fine gamle Komponist er henrykt over sin unge Protegés Stemme og lover sig meget deraf. — Snart afholder hun Koncert og hun gør megen Lykke, hun har lovet at betragte den gamle Komponists Hjem som sit eget . . .

Da Jean en Dag, efter at være kommet ud af Fængslet, ser sin Elskede fra Ungdomsdagene elegant klædt stige ind i en Vogn, tror han, at

Storbyens Molok ogsaa har opslugt denne Kvinde; han sværger Had til Samfundet og slutter sig til en Forbryderbande, i Had og Trods mod alt og alle.

Skæbnen vil, at han bliver udset til at gøre Indbrud netop i den Villa, hvor Margaret opholder sig. — Da hører han i Nattens Taushed nogle Strofer af hin Sang fra den gamle Stue — Hjemmets Sang . . .

Og det bliver et gribende Gensyn mellem de to — Margaret og Jean — Jean knæler ned: „Jeg er en ulykkelig Sjæl — en Synder for

Hjemmets Sang

Gud —“, men den gamle Komponist forstaar at læse i de unge Hjerter, og han lægger deres Hænder sammen, idet han siger: „Rejs bort til et fremmed Sted og bliv lykkelige. Jeg skal hjælpe Eder med Raad og Daad!“

— — —

Der er gaaet 6 Aar. Jean og Margaret er gifte og lykkelige og de har en lille Datter. Da dukker Eva Levalliere op igen, hun er paa Gennemrejse, og da hun har læst, at Jean nu er blevet en berømt Forfatter, føler hun Lyst til endnu en Gang at se sin fordums Ægte-mand (fra hvem hun blev separeret under Retsforhandlingerne). Hun træffer imidlertid Margaret, som hun ikke kender. Denne erklærer: „Jeg er Jeans Hustru“. Danserinden føler sig flov og angergiven, og da den lille Pige lægger Armene om hendes Hals og siger: „Fremmede Dame, du maa ikke gøre Moder bedrøvet, gaa

din Vej, saa skal du faa et Kys" — da gaar
Eva Levalliere sin Vej, skamfuld og angergiven.
Her i dette lyse Hjem har hun intet mere at
gøre

Og Solen bryder frem med dobbelt Glans
over et lykkeligt Hjem. Efteraarets Storme er
forbi, Vinterens Taage svundet, nu er det Ly-
sets og Vaarens Tid paany.

Leveres fra „BIORAMA“

København — Kristiania